

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2016/802**2016 m. gegužės 11 d.****dėl sieros kiekio sumažinimo tam tikrose skystojo kuro rūšyse****(kodifikuota redakcija)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Tarybos direktyva 1999/32/EB ⁽³⁾ buvo keletą kartų iš esmės keičiama ⁽⁴⁾. Dėl aiškumo ir racionalumo ta direktyva turėtų būti kodifikuota;
- (2) vienas iš Sąjungos aplinkosaugos politikos, nustatytos aplinkosaugos veiksmų programose, visų pirma Šeštojoje aplinkosaugos veiksmų programoje, priimtoje Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 1600/2002/EB ⁽⁵⁾, ir Septintojoje aplinkosaugos veiksmų programoje, priimtoje Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 1386/2013/ES ⁽⁶⁾, tikslų yra siekti tokios oro kokybės, kuri neturėtų esminio neigiamo poveikio ir nekeltų pavojaus žmonių sveikatai bei aplinkai;
- (3) Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 191 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad Sąjungos aplinkos politika siekiama aukšto lygio apsaugos atsižvelgiant į tai, kad skirtingų Sąjungos regionų padėtis nevienoda;
- (4) šia direktyva nustatomas didžiausias leidžiamas sieros kiekis Sąjungoje naudojamame sunkiajame mazute, gazolyje ir jūriniame kure;
- (5) degant jūriniam kurui, kuriame yra daug sieros, iš laivų išmetami teršalai, dėl kurių didėja oro tarša sieros dioksidu ir kietosiomis dalelėmis ir kurie kenkia žmonių sveikatai ir aplinkai bei kurie skatina rūgščių kritulių susidarymą. Jei nebus imamasi šioje direktyvoje numatytų priemonių, greitai laivų tarša bus didesnė, nei visų sausumoje esančių taršos šaltinių keliami tarša;

⁽¹⁾ OL C 12, 2015 1 15, p. 117.

⁽²⁾ 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2016 m. balandžio 11 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyva 1999/32/EB dėl sieros kiekio sumažinimo tam tikrose skystojo kuro rūšyse ir iš dalies keičianti Direktyvą 93/12/EEB (OL L 121, 1999 5 11, p. 13).

⁽⁴⁾ Žr. III priedo A dalį.

⁽⁵⁾ 2002 m. liepos 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1600/2002/EB, nustatantis šeštąją Bendrijos aplinkosaugos veiksmų programą (OL L 242, 2002 9 10, p. 1).

⁽⁶⁾ 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1386/2013/ES dėl bendrosios Sąjungos aplinkosaugos veiksmų programos iki 2020 m. „Gyventi gerai pagal mūsų planetos išgales“ (OL L 354, 2013 12 28, p. 171).

- (6) rūgštėjimas ir atmosferinis sieros dioksidas kenkia jautrioms ekosistemoms, mažina biologinę įvairovę ir patogumų vertę bei žalingai veikia javų auginimą ir miškų augimą. Miestuose išskrintantys rūgštūs lietūs gali labai pakenkti pastatams ir architektūros paveldui. Tarša sieros dioksidu taip pat gali turėti didelę įtaką žmonių sveikatai, ypač tiems gyventojams, kuriuos kamuoja kvėpavimo susirgimai;
- (7) rūgštėjimas yra už valstybių sienų išeinantis reiškinys, reikalaujantis priimti sprendimus tiek Sąjungos, tiek ir nacionaliniu arba vietos lygiu;
- (8) išmestas sieros dioksidas padeda atmosferoje susidaryti kietosioms dalelėms;
- (9) uostuose prisišvartavusių laivų išmetami oro teršalai kelia didžiulį susirūpinimą daugelyje uostamiesčių, siekiančių neviršyti Sąjungos oro kokybės ribinių verčių;
- (10) valstybės narės turėtų skatinti elektros tiekimą nuo kranto, kadangi elektrą dabartiniams laivams paprastai gamina pagalbinais varikliai;
- (11) Sąjunga ir atskiros valstybės narės yra 1979 m. lapkričio 13 d. JT-EKK Tolimų oro teršalų pernašų konvencijos susitariančiosios šalys. Antrajame JT-EEK protokole dėl tarpvalstybinės taršos sieros dioksidu numatyta, kad susitariančiosios šalys turėtų sumažinti išmetamą sieros dioksido kiekį 30 % arba daugiau, kaip numatyta pirmajame protokole, ir kadangi JT-EEK protokolas pagrįstas prielaida, kad kritiniai kiekiai ir lygiai kai kuriose jautriose srityse ir toliau bus viršijami. Ir toliau bus reikalingos priemonės sieros dioksido išmetimui mažinti. Todėl susitariančiosios šalys toliau turėtų pastebimai mažinti sieros dioksido išmetimą;
- (12) natūraliai naftoje ir akmens anglyje nedideliais kiekiais esanti siera dešimtmečiais buvo laikoma vyraujančiu sieros dioksido išmetimo šaltiniu, kuris yra pagrindinė „rūgštaus lietaus“ priežastis ir viena svarbiausių oro taršos daugelyje miestų ir pramoninių rajonų priežasčių;
- (13) tyrimais buvo parodyta, kad nauda, gauta dėl sieros išmetimo mažinimo sumažinant sieros kiekį kure, dažnai bus didesnė negu šioje direktyvoje įvertintos pramonei skirtos išlaidos. Yra sukurtos technologijos sieros kiekiui skystajame kure sumažinti;
- (14) pagal SESV 193 straipsnį ši direktyva neturėtų kliudyti bet kuriai valstybei narei išlaikyti arba įvesti griežtesnes saugos priemones, kurios padėtų paskatinti ankstesnį nuostatų, susijusių su didžiausiu leidžiamu sieros kiekiu jūriniame kure, įgyvendinimą, pvz., taikyti teršalų išmetimo mažinimo metodus už SO_x išskyrimo kontrolės rajonų ribų. Reikalaujama, kad tokios priemonės atitiktų Sutartis ir apie jas turi būti pranešama Komisijai;
- (15) prieš įvesdama naujas griežtesnes saugos priemones valstybė narė turėtų pranešti Komisijai apie priemonių projektą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2015/1535 ⁽¹⁾;
- (16) SESV reikalauja, kad būtų atsižvelgiama į atokiausių Sąjungos regionų, t. y. Prancūzijos užjūrio departamentų, Azorų, Madeiros ir Kanarų salų ypatybes;
- (17) dėl ribinių sieros verčių sunkiajame mazute reikia numatyti leidžiančias nukrypti nuostatas valstybėms narėms ir regionams, kur tai leidžia aplinkosaugos sąlygos;
- (18) dėl ribinių sieros verčių sunkiajame mazute taip pat reikia numatyti leidžiančias nukrypti nuostatas dėl jų naudojimo kurą deginančiuose įrenginiuose, kurios atitinka ribines išmetimo vertes, nustatytas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2001/80/EB ⁽²⁾ arba Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2010/75/ES ⁽³⁾ V priede;

⁽¹⁾ 2015 m. rugsėjo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/1535, kuria nustatoma informacijos apie techninius reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarka (OL L 241, 2015 9 17, p. 1).

⁽²⁾ 2001 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/80/EB dėl tam tikrų teršalų, išmetamų į orą iš didelių kurą deginančių įrenginių, kiekio apribojimo (OL L 309, 2001 11 27, p. 1).

⁽³⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/75/ES dėl pramoninių išmetamų teršalų (taršos integruotos prevencijos ir kontrolės) (OL L 334, 2010 12 17, p. 17).

- (19) naftos perdirbimo gamykloms, neištrauktoms į šios direktyvos 3 straipsnio 2 dalies d punkto arba 3 straipsnio 3 dalies c punkto taikymo sritį, apskaičiuotas sieros dioksido išmetimo vidurkis turėtų neviršyti Direktyvoje 2001/80/EB arba Direktyvos 2010/75/ES V priede, arba būsimuose tų direktyvų pataisymuose nustatytų ribinių kiekių. Taikydamos šią direktyvą valstybės narės turėtų atsižvelgti į tai, kad kurą pakeičiant kitu, 2 straipsnyje nenurodytu kuru, neturėtų padidėti rūgštinančių teršalų išmetimas;
- (20) 2008 m. Tarptautinė jūrų organizacija (toliau – TJO) priėmė rezoliuciją siekiant iš dalies pakeisti 1997 m. protokolo VI priedą, kuriuo iš dalies keičiama 1973 m. Tarptautinė konvencija dėl teršimo iš laivų prevencijos su pakeitimais, padarytais 1978 m. protokolu (toliau – MARPOL konvencija), ir kuriame išdėstytos atmosferos teršimo iš laivų prevencijos taisyklės. Atnaujintasis MARPOL konvencijos VI priedas įsigaliojo 2010 m. liepos 1 d.;
- (21) atnaujintajame MARPOL konvencijos VI priede, be kitų dalykų, nustatomos griežtesnės jūrinio kuro, naudojamo SO_x išskyrimo kontrolės rajonuose, ribinės sieros kiekio vertės (nuo 2010 m. liepos 1 d. – 1,00 %, o nuo 2015 m. sausio 1 d. – 0,10 %) ir jūrinio kuro, naudojamo jūrų plotuose, nepriklausančiuose SO_x išskyrimo kontrolės rajonams, ribinės sieros kiekio vertės (nuo 2012 m. sausio 1 d. – 3,50 %, o nuo 2020 m. sausio 1 d. – iš esmės 0,50 %). Daugelis valstybių narių, remiantis jų tarptautiniais įsipareigojimais, privalo reikalauti, kad nuo 2010 m. liepos 1 d. SO_x išskyrimo kontrolės rajonuose laivai naudotų kurą, kuriame yra ne daugiau kaip 1,00 % sieros. Siekiant užtikrinti atitiktį tarptautinei teisei ir deramai pasirūpinti naujų pasaulinių sieros kiekio standartų laikymusi Sąjungoje, šios direktyvos nuostatos turėtų būti suderintos su atnaujintuoju MARPOL konvencijos VI priedu. Norint užtikrinti minimalią laivų naudojamo kuro kokybę kuro arba technologijų atitikties tikslais, Sąjungoje neturėtų būti leidžiama naudoti jūrinio kuro, kuriame esantis sieros kiekis viršija bendrą 3,50 % masės standartą, išskyrus kurą, tiekiamą laivams, taikantiems teršalų išmetimo mažinimo metodus uždaroje sistemoje;
- (22) MARPOL konvencijos VI priedo daliniai pakeitimai, susiję su SO_x išskyrimo kontrolės rajonais, galimi laikantis TJO procedūrų. Jei į MARPOL konvencijos VI priedą įtraukiami kiti su SO_x išskyrimo kontrolės rajonų ribinių verčių taikymu susiję pakeitimai, įskaitant išimtis, Komisija turėtų apsvarstyti visus tokius pakeitimus ir, jei tikslinga, nedelsiant pagal SESV pateikti reikiamą pasiūlymą, kuriuo būtų visapusiškai suderinamos šios direktyvos nuostatos ir TJO taisyklės dėl SO_x išskyrimo kontrolės rajonų;
- (23) bet koks naujas išmetamųjų teršalų kontrolės rajonas turėtų būti nustatomas laikantis TJO procedūrų pagal MARPOL konvencijos VI priedą ir tinkamai išnagrinėjus konkretų atvejį, atsižvelgiant į aplinkosaugines ir ekonomines priežastis bei mokslinius duomenis;
- (24) pagal atnaujinto MARPOL konvencijos VI priedo 18 taisyklę valstybės narės turėtų siekti užtikrinti galimybes gauti jūrinio kuro, atitinkančio šios direktyvos reikalavimus;
- (25) atsižvelgiant į pasaulinius aplinkosaugos politikos ir laivybos išmetamųjų teršalų aspektus, pasaulio mastu reikėtų nustatyti ypatingai aukštus teršalų išmetimo mažinimo standartus;
- (26) Sąjunga toliau gins daug veiksmingesnę SO_x išmetimams jautrių sričių apsaugą ir bunkerinio mazuto įprastų ribinių verčių mažinimą TJO;
- (27) keleiviniai laivai daugiausia plaukioja uostuose arba netoli pakrančių, todėl jų poveikis žmonių sveikatai ir aplinkai yra didelis. Siekiant pagerinti oro kokybę uostuose ir pakrantėse, reikalaujama, kad tie laivai naudotų jūrinį kurą, kuriame esantis sieros kiekis atitiktų didžiausią leidžiamą 1,50 % sieros kiekį iki to laiko, kol visiems laivams valstybių narių teritorinėse jūrose, išskirtinėse ekonominėse zonose ir taršos kontrolės rajonuose bus pradėti taikyti griežtesni sieros kiekio standartai;
- (28) siekdama palengvinti perėjimą prie naujų variklių technologijų, kurios galėtų padėti toliau pastebimai mažinti jūrų sektoriaus išmetamųjų teršalų kiekį, Komisija turėtų toliau nagrinėti galimybes, kaip sudaryti sąlygas ir paskatinti laivuose įrengti dujinius variklius;
- (29) norint pasiekti šios direktyvos tikslus, būtina deramai užtikrinti įpareigojimų dėl sieros kiekio jūriniame kure laikymąsi. Direktyvos 1999/32/EB įgyvendinimo patirtis parodė, kad, norint užtikrinti deramą šios direktyvos įgyvendinimą, būtina taikyti griežtesnę stebėjimo ir reikalavimų laikymosi užtikrinimo tvarką. Tam reikia, kad valstybės narės užtikrintų pakankamai dažną ir tikslų į rinką pateikiamo arba laive naudojamo jūrinio kuro mėginių ėmimą, taip pat reguliarias laivų žurnalų ir bunkerio atsargų papildymo važtaraščių patikras. Be to, reikia, kad valstybės narės nustatytų veiksmingų, proporcingų ir atgrasančių sankcijų už šios direktyvos nuostatų nesilaikymą sistemą. Siekiant užtikrinti didesnę informacijos skaidrumą, dera numatyti, kad būtų viešai skelbiamas vietos jūrinio kuro tiekėjų registras;

- (30) siekiant laikytis sumažintų ribinių sieros kiekio jūriniame kure verčių, ypač SO_x išskyrimo kontrolės rajonuose, gali gerokai padidėti tokio kuro kaina (bent jau trumpuoju laikotarpiu) ir gali būti padarytas neigiamas poveikis trumpojo nuotolio jūrų laivybos konkurencingumui, palyginti su kitomis transporto rūšimis, taip pat šalių, kurios ribojasi su SO_x išskyrimo kontrolės rajonais, pramonės šakų konkurencingumui. Norint sumažinti atitinkamų pramonės šakų atitikties užtikrinimo išlaidas, būtina priimti tinkamus sprendimus, pvz., leisti taikyti alternatyvius ir ekonomišknesius atitikties užtikrinimo metodus negu kuro normos atitikties užtikrinimo metodas, ir prirėikus teikti paramą. Komisija, be kita ko, remdamasi valstybių narių ataskaitomis, turėtų atidžiai stebėti tai, kokį poveikį daro naujų kuro kokybės standartų laikymasis laivybos sektoriuje, visų pirma, ar nepereinama nuo jūrų transporto prie sausumos transporto naudojimo, ir, jei tikslinga, turėtų pasiūlyti atitinkamų priemonių, kaip kovoti su tokia tendencija;
- (31) svarbu sumažinti perėjimą nuo jūrų transporto prie sausumos transporto, atsižvelgiant į tai, kad padaugėjęs keliais gabenamų prekių daugeliu atveju būtų trukdoma siekti Sąjungos tikslų dėl klimato kaitos ir būtų didinamos spūstys;
- (32) dėl naujų reikalavimų mažinti išmetamą sieros dioksido teršalų kiekį įgyvendinimo išlaidų galėtų būti pereinama nuo jūrų transporto prie sausumos transporto ir galėtų būti daromas neigiamas poveikis pramonės šakų konkurencingumui. Komisija, visapusiškai naudodamasi priemonėmis, pvz., programa „Marco Polo“ ir transeuropinio transporto tinklu, turėtų teikti tikslinę paramą, kad kuo labiau sumažintų transporto rūšies keitimo riziką. Valstybės narės gali nuspręsti, kad šios direktyvos poveikį patiriantiems veiklos vykdytojams būtina suteikti paramą laikantis valstybės pagalbai taikomų taisyklių;
- (33) pagal esamas valstybės pagalbos aplinkos apsaugai gaires ir nedarant poveikio būsimiems jų pakeitimams valstybės narės gali suteikti valstybės pagalbą veiklos vykdytojams, patiriantiems šios direktyvos poveikį, įskaitant pagalbą esamiems laivams modifikuoti, jei laikoma, kad tokios pagalbos priemonės suderinamos su vidaus rinka pagal SESV 107 ir 108 straipsnius, ypač atsižvelgiant į taikytinas valstybės pagalbos aplinkos apsaugai gaires. Šiomis aplinkybėmis Komisija gali atsižvelgti į tai, kad taikant tam tikrus teršalų išmetimo mažinimo metodus viršijami šios direktyvos reikalavimai ir mažinamas ne vien tik sieros dioksido, bet ir kitų išmetamų teršalų kiekis;
- (34) turėtų būti palengvintos galimybės taikyti teršalų išmetimo mažinimo metodus. Tais metodais galima užtikrinti, kad teršalų išmetimas būtų sumažintas bent tiek pat ar net labiau, nei naudojant mažai sieros turintį kurą, tačiau tie metodai neturi turėti didelio neigiamo poveikio aplinkai, pvz., jūrų ekosistemoms, ir turi būti kuriami laikantis deramos patvirtinimo ir kontrolės tvarkos. Sąjungoje turėtų būti pripažinti jau žinomi alternatyvūs metodai, pvz., laivuose įrengiamų išmetamųjų dujų valymo sistemų arba kuro ir suskystintų gamtinių dujų mišinio arba biodegalų naudojimas. Svarbu skatinti naujų teršalų išmetimo mažinimo metodų bandymus ir kūrimą, siekiant, be kita ko, išvengti perėjimo nuo jūrų transporto prie sausumos transporto;
- (35) teršalų išmetimo mažinimo metodais galima labai sumažinti išmetamų teršalų kiekį. Taigi Komisija turėtų skatinti tokių technologijų testavimą ir plėtrą ir, be kita ko, apsvarstyti, ar nustatyti kartu su pramone finansuojamą bendrą programą, pagrįstą panašių programų, kaip antai „Švarus dangus“ programa, principais;
- (36) Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis ir suinteresuotaisiais subjektais, turėtų toliau plėtoti priemones, nurodytas 2011 m. rugsėjo 16 d. Komisijos tarnybų darbiname dokumente „Jūrų transporto išmetamų teršalų mažinimas ir tvaraus vandens transporto priemonių rinkinys“;
- (37) tais atvejais, kai nutrūksta žalios naftos, naftos produktų ar kitų angliavandenilių tiekimas, Komisija gali leisti taikyti aukštesnes ribas atskiros valstybės narės teritorijoje;
- (38) valstybės narės turėtų sukurti atitinkamus mechanizmus, kad būtų galima stebėti, ar laikomasi šios direktyvos nuostatų. Ataskaitos apie sieros kiekį skystajame kure turėtų būti pateikiamos Komisijai;
- (39) norint užtikrinti suderintą ataskaitų teikimą, šioje direktyvoje turėtų būti pateikti išsamūs nurodymai dėl ataskaitos turinio ir formos;

- (40) pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl šios direktyvos I ir II prieduose nustatytų lygiaverčių išmetamųjų teršalų ribinių verčių ir teršalų išmetimo mažinimo metodų taikymo kriterijų dalinio keitimo siekiant juos pritaikyti prie mokslo ir technologijų pažangos tokiu būdu, kad būtų užtikrinta visiška atitiktis atitinkamoms TJO priemonėms, ir dėl šios direktyvos 2 straipsnio a–e ir p punktų, 13 straipsnio 2 dalies b punkto ir 3 dalies dalinio keitimo, siekiant pritaikyti tas nuostatas prie mokslo ir technologijų pažangos. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (41) siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾;
- (42) Jūrų saugumo ir teršimo iš laivų prevencijos komitetas (COSS), įsteigtas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2099/2002 ⁽²⁾, turėtų padėti Komisijai patvirtinti teršalų išmetimo mažinimo metodus, nepatenkančius į Tarybos direktyvos 96/98/EB ⁽³⁾ taikymo sritį;
- (43) norint įgyvendinti šią direktyvą, svarbu nustatyti veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias sankcijas. Valstybės narės kaip tas sankcijas turėtų nustatyti baudas, apskaičiuojamas tokiu būdu, kad būtų užtikrinama, jog už pažeidimus atsakingiems skiriamos baudos dydis atitiktų bent iš jų pažeidimo gautą ekonominę naudą ir kad tos baudos būtų palapsniui didinamos už pakartotinius pažeidimus. Valstybės narės turėtų pranešti Komisijai apie nuostatas dėl sankcijų;
- (44) ši direktyva neturėtų daryti poveikio valstybių narių pareigoms, susijusioms su direktyvų, nurodytų III priedo B dalyje, perkėlimo į nacionalinę teisę terminais,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ;

1 straipsnis

Tikslas ir taikymo sritis

1. Šios direktyvos tikslas — sumažinti sieros dioksido išmetimą, atsirandantį deginant tam tikrų rūšių skystąjį kūrą, ir tuo būdu sumažinti tokių išmetimų sukeltą žalingą poveikį žmonėms ir aplinkai.
2. Išmetamo sieros dioksido, susidarancio deginant tam tikras iš naftos gaunamo skystojo kuro rūšis, kiekis sumažinamas nustatant sieros kiekio tokiam kure ribas, kaip sąlygą jį naudoti valstybių narių teritorijoje, teritorinėse jūrose ir išskirtinėse ekonominėse zonose arba taršos kontrolės zonose.

Tačiau šioje direktyvoje nustatytos sieros kiekio tam tikrose iš naftos gaunamo skystojo kuro rūšyse ribinės vertės netaikomos:

- a) kuro rūšims, kurios skirtos tyrimams ir bandymams;
- b) kuro rūšims, kurios skirtos perdirbti prieš galutinį sudeginimą;
- c) kuro rūšims, kurios turi būti perdirbamos naftos perdirbimo įmonėse;
- d) kuro rūšims, kurios naudojamos ir pateikiamos į rinką atokiausiuose Sąjungos regionuose, jei atitinkamos valstybės narės užtikrina, kad tuose regionuose:
 - i) laikomasi oro kokybės standartų;
 - ii) nenaudojamos sunkiojo mazuto rūšys, kuriose sieros kiekis viršija 3 % masės;

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

⁽²⁾ 2002 m. lapkričio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2099/2002, įsteigiantis Jūrų saugumo ir teršimo iš laivų prevencijos komitetą (COSS) ir iš dalies keičiantis saugios laivybos ir teršimo iš laivų prevencijos reglamentus (OL L 324, 2002 11 29, p. 1).

⁽³⁾ 1996 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 96/98/EB dėl laivų įrenginių (OL L 46, 1997 2 17, p. 25).

- e) kuro rūšims, kurias naudoja karo laivai ir kiti karinės tarnybos laivai. Tačiau kiekviena valstybė narė, imdamasi atitinkamų priemonių, neribojančių tokių laivų veiksmų ar operatyvinių gebėjimų, stengiasi užtikrinti, kad laivai būtų naudojami pagal šios direktyvos nuostatas, kiek tai pagrįsta ir praktiška;
- f) bet kokiam kuro naudojimui laive, kai tai būtina laivo saugumui užtikrinti ar žmonių gyvybei jūroje išgelbėti;
- g) bet kokiam kuro naudojimui laive, kai tai būtina dėl jam ar jo įrangai padarytos žalos, jeigu įvykus žalai buvo imtasi visų pagrįstų priemonių, siekiant išvengti papildomos teršalų emisijos arba ją sumažinti, ir jei buvo imtasi priemonių kuo skubiau atitaisyti žalą. Ši nuostata netaikoma, jei laivo savininkas arba kapitonas veikė ketindami padaryti žalą arba elgėsi neatsargiai;
- h) nedarant poveikio 5 straipsniui, kuro rūšims, kurios naudojamos laivuose, kuriuose taikomi 8 ir 10 straipsniuose nurodyti teršalų išmetimo mažinimo metodai.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamos šios terminų apibrėžtys:

a) *sunkusis mazutas* – tai:

- i) bet koks iš naftos gautas skystasis kuras, išskyrus jūrinį kurą, priskiriamas KN kodams nuo 2710 19 51 iki 2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35 ar 2710 20 39, arba
- ii) bet koks iš naftos gautas skystasis kuras, išskyrus gazolį, kaip apibrėžta b punkte, ir jūrinį kurą, kaip apibrėžta c, d ir e punktuose, kuris dėl nustatytų distiliavimo ribų patenka į kurui skirtą sunkiojo mazuto kategoriją ir kurio mažiau nei 65 % tūrio (kartu su nuostoliais) distiliuojama 250 °C temperatūroje ASTM D86 metodu. Jeigu distiliavimo negalima priskirti prie distiliavimo ASTM D86 metodu, naftos produktas taip pat priskiriamas sunkiojo mazuto kategorijai;

b) *gazolis* – tai:

- i) bet koks iš naftos gautas skystasis kuras, išskyrus jūrinį kurą, priskiriamas KN kodams 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 17 ar 2710 20 19, arba
- ii) bet koks iš naftos gautas skystasis kuras, išskyrus jūrinį kurą, kurio mažiau negu 65 % tūrio (kartu su nuostoliais) distiliuojama 250 °C temperatūroje ir kurio ne mažiau kaip 85 % tūrio (kartu su nuostoliais) distiliuojama 350 °C temperatūroje ASTM D86 metodu.

Dyzeliniai degalai, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/70/EB ⁽¹⁾ 2 straipsnio 2 punkte, į šią apibrėžtį neįtraukiami. Kuras, naudojamas ne keliais judančiuose mechanizmuose ir žemės ūkio traktoriuose, taip pat neįtraukiamas į šią apibrėžtį;

- c) *jūrinis kuras* – bet koks iš naftos gautas skystasis kuras, kurį planuojama naudoti laivuose ar kuris naudojamas laivuose, įskaitant ir tas kuro rūšis, kurios apibrėžtos ISO 8217 standarte. Ši sąvoka apima bet kokį iš naftos gautą skystąjį kurą, naudojamą vidaus vandens kelių laivuose arba pramoginiuose laivuose, kaip apibrėžta atitinkamai Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 97/68/EB ⁽²⁾ 2 straipsnyje ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 94/25/EB ⁽³⁾ 1 straipsnio 3 dalyje, kai tokie laivai yra jūroje;
- d) *jūrinis dyzelinas* – bet koks jūrinis kuras, atitinkantis ISO 8217 standarto I lentelėje nustatytas DMB kategorijos specifikacijas, išskyrus sieros kiekio parametą;
- e) *jūrinis gazolis* – bet koks jūrinis kuras, atitinkantis ISO 8217 standarto I lentelėje nustatytas DMX, DMA ir DMZ kategorijų specifikacijas, išskyrus sieros kiekio parametą;

⁽¹⁾ 1998 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/70/EB dėl benzino ir dyzelinių degalų (dyzelino) kokybės, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 93/12/EEB (OL L 350, 1998 12 28, p. 58).

⁽²⁾ 1997 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/68/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su priemonėmis, mažinančiomis vidaus degimo variklių, įrengiamų ne kelių mobiliosiose mašinos, dujinių ir kietųjų dalelių teršalų kiekį, suderinimo (OL L 59, 1998 2 27, p. 1).

⁽³⁾ 1994 m. birželio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/25/EB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su pramoginiais laivais, suderinimo (OL L 164, 1994 6 30, p. 15).

- f) MARPOL konvencija – 1973 m. Tarptautinė konvencija dėl teršimo iš laivų prevencijos su pakeitimais, padarytais 1978 m. protokolu;
- g) MARPOL konvencijos VI priedas – priedas, kuris vadinamas „Atmosferos teršimo iš laivų prevencijos taisyklės“, 1997 m. Protokolu pridėtas prie MARPOL konvencijos;
- h) SO_x išskyrimo kontrolės rajonas – jūriniai rajonai, kuriuos tokiais paskelbė Tarptautinė jūrų organizacija (IMO) pagal MARPOL konvencijos VI priedą;
- i) *keleiviniai laivai* – laivai, gabenantys daugiau nei 12 keleivių, kai keleiviu laikomas kiekvienas asmuo, išskyrus:
 - i) laivo kapitoną ir įgulos narius arba bet kurį kitą asmenį, įdarbintą ar pasamdytą bet kokioms pareigoms laive ar laivo vykdomame versle, ir
 - ii) vaikus iki vienerių metų;
- j) *reguliariosios paslaugos* – serija keleivinių laivų maršrutų, kuriais užtikrinamas susisiektis tarp dviejų ar daugiau uostų, arba serija plaukiojimų iš to paties ir į tą patį uostą be tarpinių sustojimų:
 - i) pagal paskelbtą tvarkaraštį, arba
 - ii) tokiais reguliariais ir dažniais maršrutais, kad jie sudaro aiškų grafiką;
- k) *karinis laivas* – valstybės ginkluotosioms pajėgoms priklausantis laivas, turintis išorinius skiriamuosius ženklus, būdingus tokios rūšies vienos valstybės laivams, vadovaujamas valstybės Vyriausybės deramai įgalioto karininko, kurio pavardė paskelbta atitinkamos tarnybos sąraše ar lygiaverčiame dokumente, ir valdomas įgulos, kuri pavaldi reguliariosioms karinėms pajėgoms;
- l) *prisišvartavę laivai* – laivai, kurie stovi saugiai pritvirtinti ar nuleidę inkarą viename iš Sąjungos uostų jų pakrovimo, iškrovimo arba aptarnavimo metu, įskaitant laiką, kai krovos darbai nevyksta;
- m) *pateikimas į rinką* – jūrinio kuro, skirto deginti laive, tiekimas ar pateikimas tretiesiems asmenims už tam tikrą mokestį arba nemokamai bet kurioje valstybių narių jurisdikcijai priklausančioje teritorijoje. Tai netaikoma jūrinio kuro, kuris skirtas eksportuoti laivo krovinių rezervuaruose, tiekimui arba pateikimui;
- n) *atokiausi regionai* – Prancūzijos užjūrio departamentai, Azorų, Madeiros ir Kanarų salos, kaip nustatyta SESV 349 straipsnyje;
- o) *teršalų išmetimo mažinimo metodas* – laive sumontuojamas įrenginys, medžiaga, prietaisas ar aparatas, arba kitokia technologija, alternatyvus kuras arba atitikties užtikrinimo metodas, kurie yra naudojami (taikomi) kaip alternatyva šioje direktyvoje nustatytus reikalavimus atitinkančiam mažai sieros turinčiam jūriniam kurui ir kuriuos įmanoma patikrinti, kiekybiškai įvertinti ir įgyvendinti;
- p) *ASTM metodas* – Amerikos tyrimų ir medžiagų organizacijos 1976 m. leidime nurodyti naftos produktų ir tepalinių produktų apibrėžimai ir techninės charakteristikos;
- q) *kurą deginantis įrenginys* – bet koks techninis aparatas, kuriame kuras oksiduojamas, kad būtų galima naudoti taip gautą šilumą.

3 straipsnis

Didžiausias sieros kiekis sunkiajame mazute

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų teritorijoje nebūtų naudojamas sunkusis mazutas, kuriame sieros kiekis viršija 1,00 % masės.
2. Iki 2015 m. gruodžio 31 d., kompetentingoms valdžios institucijoms tinkamai stebint teršalų išmetimą, 1 dalis netaikoma sunkiajam mazutui, naudojamam:
 - a) kurą deginančiuose įrenginiuose, kurie patenka į Direktyvos 2001/80/EB taikymo sritį ir kuriems yra taikomi tos direktyvos 4 straipsnio 1 arba 2 dalis arba 4 straipsnio 3 dalies a punktas, ir kurie atitinka toje direktyvoje tokiems įrenginiams nustatytas ribines išmetamo sieros dioksido kiekio vertes;
 - b) kurą deginančiuose įrenginiuose, kurie patenka į Direktyvos 2001/80/EB taikymo sritį ir kuriems yra taikomi tos direktyvos 4 straipsnio 3 dalies b punktas ir 4 straipsnio 6 dalis, jeigu iš šių įrenginių išmetamo sieros dioksido vidutinė mėnesio koncentracija neviršija 1 700 mg/Nm³, kai deguonies kiekis sausose išmetamosiose dujose sudaro 3 % tūrio;

- c) a arba b punktuose nenurodytuose kurą deginančiuose įrenginiuose, jeigu iš šių įrenginių išmetamo sieros dioksido vidutinė mėnesio koncentracija neviršija $1\,700\text{ mg/Nm}^3$, kai deguonies kiekis sausose išmetamosiose dujose sudaro 3 % tūrio;
- d) deginti naftos perdirbimo gamyklose, jeigu išmetamo sieros dioksido vidutinė mėnesio koncentracija, skaičiuojama pagal visus naftos perdirbimo gamykloje esančius įrenginius, išskyrus a ir b punktuose nurodytus įrenginius, dujų turbinas ir dujinius variklius, neatsižvelgiant į naudojamą kuro rūšį ar jų mišinį neviršija $1\,700\text{ mg/Nm}^3$, kai deguonies kiekis sausose išmetamosiose dujose sudaro 3 % tūrio.
3. Nuo 2016 m. sausio 1 d., kompetentingoms valdžios institucijoms tinkamai stebint teršalų išmetimą, 1 dalis netaikoma sunkiajam mazutui, naudojamam:
- a) kurą deginančiuose įrenginiuose, kurie patenka į Direktyvos 2010/75/ES III skyriaus taikymo sritį ir kurie atitinka tos direktyvos V priede nustatytas ribines išmetamo sieros dioksido kiekio vertes arba, jeigu tos ribinės išmetamo kiekio vertės pagal tą direktyvą netaikomos, iš kurių išmetamo sieros dioksido vidutinė mėnesio koncentracija neviršija $1\,700\text{ mg/Nm}^3$, kai deguonies kiekis sausose išmetamosiose dujose sudaro 3 % tūrio;
- b) a punkte nenurodytuose kurą deginančiuose įrenginiuose, jeigu iš šių įrenginių išmetamo sieros dioksido vidutinė mėnesio koncentracija neviršija $1\,700\text{ mg/Nm}^3$, kai deguonies kiekis sausose išmetamosiose dujose sudaro 3 % tūrio;
- c) deginti naftos perdirbimo gamyklose, jeigu išmetamo sieros dioksido vidutinė mėnesio koncentracija, skaičiuojama pagal visus naftos perdirbimo gamykloje esančius įrenginius, išskyrus a punkte nurodytus įrenginius, dujų turbinas ir dujinius variklius, neatsižvelgiant į naudojamą kuro rūšį ar jų mišinį neviršija $1\,700\text{ mg/Nm}^3$, kai deguonies kiekis sausose išmetamosiose dujose sudaro 3 % tūrio.

Valstybės narės imasi priemonių, reikalingų užtikrinti, kad jokie kurą deginantys įrenginiai, naudojančys sunkųjį mazutą, kuriame sieros yra daugiau nei nurodyta 1 dalyje, nebūtų eksploatuojami be kompetentingos valdžios institucijos išduoto leidimo, kuriame nurodomos ribinės išmetamo teršalų kiekio vertės.

4 straipsnis

Didžiausias sieros kiekis gazolyje

Valstybės narės užtikrina, kad jų teritorijoje nebūtų naudojamas gazolis, kuriame sieros kiekis viršija 0,10 % masės.

5 straipsnis

Didžiausias leidžiamas sieros kiekis jūriniame kure

Valstybės narės užtikrina, kad jų teritorijoje nebūtų naudojamas jūrinis kuras, kuriame sieros kiekis viršija 3,50 % masės, išskyrus kurą, kuris tiekiamas laivams, taikantiems nurodytus teršalų išmetimo mažinimo metodus, laikantis 8 straipsnio nuostatų, uždaroje sistemoje.

6 straipsnis

Didžiausias leidžiamas sieros kiekis jūriniame kure, naudojamame valstybių narių teritorinėse jūrose, išskirtinėse ekonominėse zonose ir taršos kontrolės rajonuose, įskaitant SO_x išskyrimo kontrolės rajonus, ir keliviniuose laivuose, kurie, teikdami reguliarias paslaugas, plaukioja į Sąjungos uostus arba iš jų

1. Valstybės narės imasi visų priemonių, reikalingų užtikrinti, kad jų teritorinėse jūrose, išskirtinėse ekonominėse zonose ir taršos kontrolės rajonuose nebūtų naudojamas jūrinis kuras, kuriame sieros kiekis pagal masę viršija:

- a) nuo 2014 m. birželio 18 d. – 3,50 %;
- b) nuo 2020 m. sausio 1 d. – 0,50 %.

Nedarant poveikio šio straipsnio 2 ir 5 dalims bei 7 straipsniui, ši dalis taikoma visiems laivams, plaukiojantiems su bet kurios valstybės vėliava, įskaitant laivus, kurių kelionė prasidėjo už Sąjungos ribų.

2. Valstybės narės imasi visų priemonių, reikalingų užtikrinti, kad jų teritorinių jūrų, išskirtinių ekonominių zonų ir taršos kontrolės rajonų, priklausančių SO_x išskyrimo kontrolės rajonams, plotuose nebūtų naudojamas jūrinis kuras, kuriame sieros kiekis pagal masę viršija:

- a) iki 2014 m. gruodžio 31 d. – 1,00 %;
- b) nuo 2015 m. sausio 1 d. – 0,10 %.

Ši dalis taikoma visiems laivams, plaukiojantiems su bet kurios valstybės vėliava, įskaitant laivus, kurių kelionė prasidėjo už Sąjungos ribų.

Komisija tinkamai atsižvelgia į visus būsimus MARPOL konvencijos VI priedo reikalavimų, taikomų SO_x išskyrimo kontrolės rajonuose, pakeitimus ir, jei tikslinga, nedelsdama pateikia atitinkamus pasiūlymus dėl atitinkamų šios direktyvos pakeitimų.

3. 2 dalies taikymo data visiems naujiems jūros plotams, taip pat ir uostams, paskelbtiems IMO SO_x išskyrimo kontrolės rajonais pagal MARPOL konvencijos VI priedo 14 taisyklės 3 dalies b punktą, yra 12 mėnesių po paskelbimo įsigaliojimo dienos.

4. Valstybės narės atsako už 2 dalies reikalavimų įgyvendinimo užtikrinimą, bent:

- su jų vėliava plaukiojančių laivų atžvilgiu; ir
- jei valstybės narės ribojasi su SO_x išskyrimo kontrolės rajonais, – su bet kurios valstybės vėliava plaukiojančių laivų atžvilgiu, kol jie yra šių valstybių narių uostuose.

Pagal tarptautinę jūrų teisę valstybės narės taip pat gali imtis papildomų įgyvendinimo užtikrinimo veiksmų kitų laivų atžvilgiu.

5. Valstybės narės imasi visų priemonių, reikalingų užtikrinti, kad keleiviniuose laivuose, kurie jų teritorinėse jūrose, išskirtinėse ekonominėse zonose ir taršos kontrolės rajonuose, nepriklausančiuose SO_x išskyrimo kontrolės rajonams, teikdami reguliarias paslaugas plaukioja į Sąjungos uostus arba iš jų, nebūtų naudojamas jūrinis kuras, kuriame sieros kiekis viršija 1,50 % masės, iki 2020 m. sausio 1 d.

Valstybės narės yra atsakingos už tai, kad šį reikalavimą vykdytų bent su jų vėliava plaukiojantys laivai arba su bet kurių valstybių vėliavomis plaukiojantys laivai, kol jie yra šių valstybių narių uostuose.

6. Valstybės narės reikalauja teisingai pildyti laivų žurnalus, juose nurodant kuro keitimo operacijas.

7. Valstybės narės siekia užtikrinti galimybes gauti jūrinio kuro, atitinkančio šios direktyvos reikalavimus, ir informuoja Komisiją apie galimybes gauti tokio jūrinio kuro savo uostuose ir terminaluose.

8. Jeigu valstybė narė nustato, kad laivas nesilaiko reikalavimus atitinkančio jūrinio kuro standartų, kurie atitinka šią direktyvą, valstybės narės kompetentingai valdžios institucijai suteikiama teisė reikalauti, kad laivas:

- a) pateiktų dokumentus, liudijančius tai, kokių veiksmų imtasi siekiant užtikrinti atitiktį; ir
- b) pateiktų įrodymų, kad jis bandė įsigyti šios direktyvos reikalavimus atitinkančio jūrinio kuro, remdamasis savo kelionės planu, ir, jeigu nebuvo galimybes gauti jūrinio kuro ten, kur planuota, kad jis bandė rasti alternatyvių tokio jūrinio kuro šaltinių ir kad, nepaisant visų pastangų gauti šios direktyvos reikalavimus atitinkančio jūrinio kuro, nebuvo galimybių jo įsigyti.

Negalima reikalauti, kad laivas nukryptų nuo savo numatytos kelionės maršruto arba pernelyg ilgam ją atidėtų, kad būtų užtikrinta atitiktis.

Jeigu laivas pateikia informaciją, nurodytą pirmoje pastraipoje, atitinkama valstybė narė atsižvelgia į visas svarbias aplinkybes ir pateiktus įrodymus, siekdama nustatyti, kokių tinkamų veiksmų imtis, įskaitant kontrolės priemonių nesėdimą.

Laivas informuoja savo vėliavos valstybę ir kompetentingą atitinkamo paskirties uosto valdžios instituciją, jeigu jis negali įsigyti šios direktyvos reikalavimus atitinkančio jūrinio kuro.

Uosto valstybė informuoja Komisiją, jeigu laivas pateikė įrodymų, kad nebuvo galimybių gauti šios direktyvos reikalavimus atitinkančio jūrinio kuro.

9. Valstybės narės pagal MARPOL konvencijos VI priedo 18 taisyklę:

- a) tvarko viešai skelbiamą vietos jūrinio kuro tiekėjų registrą;
- b) užtikrina, kad jūrinio kuro tiekėjas bunkerio atsargų papildymo važtaraštyje nurodytų sieros kiekį visų savo teritorijoje parduodamų rūšių kure, pateikdamas užantspauduotą mėginį, pasirašytą gaunančiojo laivo atstovo;
- c) imasi veiksmų prieš jūrinio kuro tiekėjus nustačiusios, kad jie tiekia kurą, kuris neatitinka specifikacijų, nurodytų bunkerio atsargų papildymo važtaraštyje;
- d) užtikrina, kad būtų imtasi taisomųjų veiksmų, kad nustatytas reikalavimų neatitinkantis jūrinis kuras būtų pritaikytas prie reikalavimų.

10. Valstybės narės užtikrina, kad jų teritorijoje į rinką nebūtų pateikiamas jūrinis dyzelinas, kuriame sieros kiekis viršija 1,50 % masės.

7 straipsnis

Didžiausias leidžiamas sieros kiekis jūriniame kure, naudojamame Sąjungos uostuose prisišvartavusiuose laivuose

1. Valstybės narės imasi visų priemonių, reikalingų užtikrinti, kad Sąjungos uostuose prisišvartavę laivai, paliekant jų įgulai pakankamai laiko užbaigti privalomą kuro keitimo operaciją vos jiems atvykus į švartavimosi vietą ir prieš pat jiems išvykstant, nenaudotų jūrinio kuro, kuriame sieros kiekis viršija 0,10 % masės.

Valstybės narės reikalauja, kad bet kokios kuro keitimo operacijos laikas būtų įrašomas į laivų žurnalus.

2. 1 dalis netaikoma:

- a) kai pagal paskelbtą tvarkaraštį laivai turi būti prisišvartavę trumpiau nei dvi valandas;
 - b) laivams, kurie išjungia visus variklius ir naudojami elektros tiekimu nuo kranto, kol jie yra prisišvartavę uostuose.
3. Valstybės narės užtikrina, kad jų teritorijoje į rinką nebūtų pateikiamas jūrinis gazolis, kuriame sieros kiekis viršija 0,10 % masės.

8 straipsnis

Teršalų išmetimo mažinimo metodai

1. Valstybės narės leidžia savo uostuose, teritorinėse jūrose, išskirtinėse ekonominėse zonose ir taršos kontrolės rajonuose su bet kurios valstybės vėliava plaukiojantiems laivams kaip alternatyvą 6 ir 7 straipsnių reikalavimus atitinkančio jūrinio kuro naudojimui taikyti teršalų išmetimo mažinimo metodus, atsižvelgiant į šio straipsnio 2 ir 4 dalis.

2. 1 dalyje nurodytus teršalų išmetimo mažinimo metodus taikančiuose laivuose sieros dioksido išmetimas turi būti nuolat mažinamas ne mažiau, nei jis būtų sumažintas naudojant jūrinį kurą, atitinkantį 6 ir 7 straipsnių reikalavimus. Lygiavertės išmetamo teršalų kiekio vertės nustatomos pagal I priedą.

3. Valstybės narės skatina prisišvartavusių laivų naudojamą elektros tiekimą nuo kranto sistemomis kaip alternatyvų išmetamųjų teršalų kiekio mažinimo sprendimą.

4. 1 dalyje nurodyti teršalų išmetimo mažinimo metodai atitinka kriterijus, nustatytus II priede nurodytuose teisės aktuose.

5. Jei tai pagrįsta atsižvelgiant į mokslo ir technikos pažangą, susijusią su alternatyviais teršalų išmetimo mažinimo metodais, ir užtikrinant visišką suderinamumą su atitinkamomis TJO priimtomis priemonėmis ir standartais, Komisija:

- a) įgaliojama pagal 16 straipsnį priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiami I ir II priedai;
- b) priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi išsamūs teršalų išmetimo stebėjimo reikalavimai, jei tinkama. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 17 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

9 straipsnis

Teršalų išmetimo mažinimo metodų, skirtų taikyti su valstybių narių vėliavomis plaukiojančiuose laivuose, patvirtinimas

1. Teršalų išmetimo mažinimo metodai, kuriems taikoma Direktyva 96/98/EB, tvirtinami pagal tą direktyvą.
2. Teršalų išmetimo mažinimo metodai, kuriems netaikoma šio straipsnio 1 dalis, tvirtinami Reglamento (EB) Nr. 2099/2002 3 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, atsižvelgiant į:
 - a) TJO parengtas gaires;
 - b) visų bandymų, atliktų pagal 10 straipsnį, rezultatus;
 - c) poveikį aplinkai, įskaitant pasiekiamą teršalų išmetimo mažinimą, ir poveikį uždarytų įvairaus tipo uostų ir upių žiočių ekosistemoms; ir
 - d) stebėsenos ir tikrinimo galimybes.

10 straipsnis

Naujų teršalų išmetimo mažinimo metodų bandymai

Valstybės narės, bendradarbiaudamos tarpusavyje, prireikus patvirtina teršalų išmetimo iš laivų mažinimo metodų bandymus laivuose, plaukiojančiuose su jų vėliava arba jų jurisdikcijoje esančiuose jūrų plotuose. Atliekant tuos bandymus neprivaloma naudoti 6 ir 7 straipsniuose nustatytus reikalavimus atitinkančio jūrinio kuro, jeigu laikomasi visų šių sąlygų:

- a) Komisijai ir atitinkamoms uostų valstybėms apie tai pranešama raštu likus ne mažiau kaip šešioms mėnesiams iki bandymų pradžios;
- b) leidimų atlikti bandymus trukmė neviršija 18 mėnesių;
- c) visuose dalyvaujančiuose laivuose sumontuojama nuo klastojimo apsaugota įranga, skirta nuolat stebėti išmetamųjų dujų išmetimą, ir ši įranga naudojama per visą bandymų laikotarpį;
- d) iš visų bandymuose dalyvaujančių laivų išmetamas teršalų kiekis sumažinamas ne mažiau, nei jis būtų sumažintas laikantis šioje direktyvoje nurodytų ribinių sieros kiekio kure verčių;
- e) įdiegiamos tinkamos atliekų tvarkymo sistemos, skirtos visoms atliekoms, bandymų laikotarpiu susidarantioms dėl teršalų išmetimo mažinimo metodų taikymo;
- f) bandymų laikotarpiu įvertinamas poveikis jūrų aplinkai, pirmiausia uždarytų įvairaus tipo uostų ir upių žiočių ekosistemoms; ir
- g) per šešis mėnesius nuo bandymų pabaigos visi rezultatai pateikiami Komisijai ir paskelbiami viešai.

11 straipsnis

Finansinės priemonės

Valstybės narės gali priimti veiklos vykdytojams, patiriantiems šios direktyvos poveikį, palankias finansines priemones, kai tokios finansinės priemonės atitinka taikytinas valstybės pagalbos taisykles, kurios turi būti priimtose šioje srityje.

12 straipsnis

Kuro tiekimo pasikeitimai

Jeigu dėl staigaus žalios naftos, naftos produktų ar kitų angliavandenilių tiekimo pasikeitimo valstybei narei tampa sudėtinga taikyti 3 ir 4 straipsniuose nurodytas didžiausio sieros kiekio ribas, ta valstybė narė apie tai praneša Komisijai. Komisija ne ilgesniam kaip šešių mėnesių laikotarpiui gali leisti tos valstybės narės teritorijoje taikyti aukštesnes ribas. Komisija praneša Tarybai ir valstybėms narėms apie savo sprendimą. Bet kuri valstybė narė gali perduoti tą sprendimą Tarybai per vieną mėnesį. Taryba, spręsdama kvalifikuota balsų dauguma, gali per du mėnesius priimti kitokį sprendimą.

13 straipsnis

Mėginių ėmimas ir tyrimas

1. Valstybės narės imasi visų priemonių, reikalingų mėginių ėmimo būdu patikrinti, ar jūriniame kure esantis sieros kiekis atitinka 3–7 straipsnius. Mėginiai pradedami imti tą dieną, kai įsigalioja atitinkama didžiausio leidžiamo sieros kiekio kure ribinė vertė. Mėginiai imami periodiškai, pakankamai dažnai ir tokiais pakankamais kiekiais, kad būtų tipiniai tikrinamam kurui, o jūrinio kuro mėginiai turi būti tipiniai kurui, naudojamam laivuose, plaukiojančiuose atitinkamuose jūrų plotuose ir esančiuose uostuose. Mėginiai tiriami nevilkinant.

2. Taikomos šios jūrinio kuro mėginių ėmimo, tyrimo ir patikros priemonės:

a) laivų žurnalų ir bunkerio atsargų papildymo važtaraščių tikrinimas; ir

b) jei tikslinga, šie mėginių ėmimo ir tyrimo būdai:

i) jūrinio kuro, skirto deginti laive, mėginių ėmimas tiekiant kurą į laivą, laikantis mazuto mėginių ėmimo gairių, skirtų nustatyti, ar laikomasi atnaujintojo MARPOL konvencijos VI priedo, priimto 2009 m. liepos 17 d. TJO Jūrų aplinkos apsaugos komiteto (MEPC) rezoliucija 182(59), ir sieros kiekio tame kure tyrimas; arba

ii) jūrinio kuro, skirto deginti laive ir laikomo rezervuaruose, kai tai pagrįsta techniniu ir ekonominiu požiūriu, ir laive turimuose užantspauduotuose bunkerinio kuro mėginiuose, mėginių ėmimas ir sieros kiekio tame kure tyrimas.

3. Pagrindinis sieros kiekio nustatymo metodas yra ISO 8754 (2003 m.) standarte arba EN ISO 14596: 2007 m. standarte nustatytas metodas.

Norint nustatyti, ar į laivą atvežtas ir jame naudoti skirtas jūrinis kuras atitinka ribines sieros kiekio vertes, privalomas pagal 4–7 straipsnius, taikoma MARPOL konvencijos VI priedo VI priedėlyje nustatyta kuro patikros procedūra.

4. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti įgyvendinimo aktus dėl:

a) mėginių ėmimo dažnumo;

b) mėginių ėmimo metodų;

c) tikrinamo kuro tipinio mėginio apibrėžties.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 17 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

14 straipsnis

Ataskaitų teikimas ir peržiūra

1. Remdamosi mėginių ėmimo, tyrimo ir patikrų, atliktų pagal 13 straipsnį, rezultatais, valstybės narės kasmet ne vėliau kaip birželio 30 d. pateikia Komisijai ataskaitą dėl sieros kiekio standartų, nustatytų šioje direktyvoje praėjusiems metams, laikydamasi.

Remdamasi pagal šios dalies pirmą pastraipą pateiktomis ataskaitomis ir valstybių narių pagal 6 straipsnio 8 dalies penktą pastraipą pateiktais pranešimais apie tai, kad nėra galimybių gauti šios direktyvos reikalavimus atitinkančio jūrinio kuro, Komisija per dvylika mėnesių nuo šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytos datos parengia ir paskelbia šios direktyvos įgyvendinimo ataskaitą. Komisija įvertina poreikį toliau stiprinti atitinkamas šios direktyvos nuostatas ir šiuo tikslu pateikia atitinkamus pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų.

2. Ne vėliau kaip 2013 m. gruodžio 31 d. Komisija pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai, prie kurios, jei tikslinga, prideda pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų. Komisijos ataskaitoje nagrinėjamos oro taršos mažinimo galimybės, *inter alia*, atsižvelgiant į: metines ataskaitas, teikiamas pagal 1 ir 3 dalis, stebimą oro kokybę ir rūgštėjimą, kuro kainas, galimą ekonominį poveikį ir stebimą perėjimą prie kitų rūšių transporto, taip pat pažangą mažinant laivų išmetamą teršalų kiekį.

3. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus dėl informacijos, kuri turi būti pateikiama 1 dalyje nurodytoje ataskaitoje, ir ataskaitos formos. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 17 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

15 straipsnis

Pritaikymas prie mokslo ir technikos pažangos

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 16 straipsnį priimti deleguotuosius aktus dėl 2 straipsnio nuo a–e ir p punktų, 13 straipsnio 2 dalies b punkto i papunkčio ir 13 straipsnio 3 dalies pritaikymo prie mokslo ir technikos pažangos. Toks pritaikymas tiesiogiai nekeičia šios direktyvos taikymo srities arba šioje direktyvoje nustatytų sieros kiekio kure ribų.

16 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 8 straipsnio 5 dalyje ir 15 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2012 m. gruodžio 17 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudoti deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiais, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trimis mėnesiais iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 8 straipsnio 5 dalyje ir 15 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jam nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
5. Pagal 8 straipsnio 5 dalį ir 15 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per tris mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas trim mėnesiais.

17 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

Jei komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

18 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato sankcijas, taikomas už nacionalinių nuostatų, priimtų pagal šią direktyvą, pažeidimus.

Nustatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios ir gali apimti baudas, apskaičiuojamas tokiu būdu, kad būtų užtikrinta, jog už pažeidimus atsakingiems skiriamos baudos dydis atitiktų bent iš pirmoje pastraipoje nurodytų nacionalinių nuostatų pažeidimo gautą ekonominę naudą ir kad tos baudos būtų palaipsniui didinamos už pakartotinius pažeidimus.

19 straipsnis

Panaikinimas

Direktyva 1999/32/EB su pakeitimais, padarytais aktais, nurodytais III priedo A dalyje, panaikinama nedarant poveikio valstybių narių pareigoms, susijusioms su direktyvų, nurodytų III priedo B dalyje, perkėlimo į nacionalinę teisę terminais.

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą, ir skaitomos pagal IV priede pateiktą atitikties lentelę.

20 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

21 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2016 m. gegužės 11 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkė

J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

I PRIEDAS

LYGIAVERTĖS IŠMETAMO TERŠALŲ KIEKIO VERTĖS, LEIDŽIAMOS TAIKANT TERŠALŲ IŠMETIMO MAŽINIMO METODUS, KAIP NURODYTA 8 STRAIPSNIO 2 DALYJE

Ribinės sieros kiekio jūriniame kure vertės, nurodytos šios direktyvos 6 ir 7 straipsniuose ir MARPOL konvencijos VI priedo 14 taisyklės 1 ir 4 dalyse, ir atitinkamos išmetamo teršalų kiekio vertės, nurodytos 8 straipsnio 2 dalyje:

Sieros kiekis jūriniame kure (masės dalis %)	Išmetamo SO ₂ kiekio (ppm) ir CO ₂ kiekio (tūrio dalis %) santykis
3,50	151,7
1,50	65,0
1,00	43,3
0,50	21,7
0,10	4,3

Pastaba:

- ribinių išmetamo teršalų kiekio verčių santykis naudojamas tik tada, kai naudojamas iš naftos pagamintas distiliacinis arba likutinis mazutas;
- pagrįstais atvejais, kai CO₂ koncentracija mažinama panaudojant išmetamųjų dujų valymo (angl. EGC) įrenginį, CO₂ koncentraciją galima matuoti išmetamųjų dujų valymo įrenginio įvade, su sąlyga, kad aiškiai parodomas tokios metodikos teisingumas.

II PRIEDAS

TERŠALŲ IŠMETIMO MAŽINIMO METODŲ TAIKYMO KRITERIJAI, KAIP NURODYTA 8 STRAIPSNIO 4 DALYJE

8 straipsnyje nurodyti teršalų išmetimo mažinimo metodai turi atitikti bent tuos kriterijus, kurie nustatyti šiuose teisės aktuose (jeigu taikytina):

Teršalų išmetimo mažinimo metodas	Taikymo kriterijai
Jūrinio kuro ir išgarintų dujų mišinys	Komisijos sprendimas 2010/769/ES ⁽¹⁾ .
Išmetamųjų dujų valymo sistemos	Rezoliucija MEPC.184(59), priimta 2009 m. liepos 17 d. „Plovimo vanduo, panaudotas išmetamųjų dujų valymo sistemose, kuriuose naudojami chemikalai, priedai, preparatai ir atitinkami vietoje gaminami chemikalai“, nurodyti Rezoliucijos MEPC.184(59) 10.1.6.1 punkte, negali būti išleidžiamas į jūrą, įskaitant uždarus įvairaus tipo uostus ir upių žiotis, nebent laivo operatorius įrodytų, kad tokio plovimo vandens išleidimas neturi didelio neigiamo poveikio ir nekelia pavojaus žmonių sveikatai ir aplinkai. Jei naudojamas chemikalas yra kaustinė soda, tuomet pakanka, kad plovimo vanduo atitiktų Rezoliucijoje MEPC.184(59) nustatytus kriterijus, o jo pH vertė neviršytų 8,0.
Biodegalai	CEN ir ISO standartus atitinkančių biodegalų, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/28/EB ⁽²⁾ , naudojimas. Biodegalų ir jūrinio kuro mišiniai turi atitikti sieros kiekio standartus, nustatytus šios direktyvos 5 straipsnyje, 6 straipsnio 1, 2 ir 5 dalyse ir 7 straipsnyje.

⁽¹⁾ 2010 m. gruodžio 13 d. Komisijos sprendimas 2010/769/ES dėl technologinių metodų, kurie suskystintų gamtinių dujų dujovėžiuose naudojami kaip mažai sieros turinčio jūrinio kuro, atitinkančio Tarybos direktyvos 1999/32/EB dėl sieros kiekio sumažinimo tam tikrose skystojo kuro rūšyse su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/33/EB dėl sieros kiekio jūriniame kure, 4b straipsnio reikalavimus, naudojimo alternatyva, naudojimo kriterijų nustatymo (OL L 328, 2010 12 14, p. 15).

⁽²⁾ 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/28/EB dėl skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją, iš dalies keičianti bei vėliau panaikinanti Direktyvas 2001/77/EB ir 2003/30/EB (OL L 140, 2009 6 5, p. 16).

III PRIEDAS

A DALIS

Panaikinama direktyva ir jos vėlesnių pakeitimų sąrašas
(nurodyti 19 straipsnyje)

Tarybos direktyva 1999/32/EB

(OL L 121, 1999 5 11, p. 13)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1882/2003

Tik I priedo 19 punktas

(OL L 284, 2003 10 31, p. 1)

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/33/EB

(OL L 191, 2005 7 22, p. 59)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 219/2009

Tik priedo 3.4 punktas

(OL L 87, 2009 3 31, p. 109)

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/30/EB

Tik 2 straipsnis

(OL L 140, 2009 6 5, p. 88)

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/33/ES

(OL L 327, 2012 11 27, p. 1)

B DALIS

Perkėlimo į nacionalinę teisę terminai
(nurodyti 19 straipsnyje)

Direktyva	Perkėlimo terminas
1999/32/EB	2000 m. liepos 1 d.
2005/33/EB	2006 m. rugpjūčio 11 d.
2009/30/EB	2010 m. gruodžio 31 d.
2012/33/ES	2014 m. birželio 18 d.

IV PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Direktyva 1999/32/EB	Ši direktyva
1 straipsnio 1 dalis	1 straipsnio 1 dalis
1 straipsnio 2 dalies antros pastraipos įžanginiai žodžiai	1 straipsnio 2 dalies antros pastraipos įžanginiai žodžiai
1 straipsnio 2 dalies antros pastraipos a, b ir c punktai	1 straipsnio 2 dalies antros pastraipos a, b ir c punktai
1 straipsnio 2 dalies antros pastraipos d punkto įžanginiai žodžiai	1 straipsnio 2 dalies antros pastraipos d punkto įžanginiai žodžiai
1 straipsnio 2 dalies antros pastraipos d punkto pirma įtrauka	1 straipsnio 2 dalies antros pastraipos d punkto i papunktis
1 straipsnio 2 dalies antros pastraipos d punkto antra įtrauka	1 straipsnio 2 dalies antros pastraipos d punkto ii papunktis
1 straipsnio 2 dalies antros pastraipos e-h punktai	1 straipsnio 2 dalies antros pastraipos e–h punktai
2 straipsnio įžanginiai žodžiai	2 straipsnio įžanginiai žodžiai
2 straipsnio 1 punktas	2 straipsnio a punktas
2 straipsnio 1 punkto pirma įtrauka	2 straipsnio a punkto i papunktis
2 straipsnio 1 punkto antra įtrauka	2 straipsnio a punkto ii papunktis
2 straipsnio 2 punktas	2 straipsnio b punktas
2 straipsnio 2 punkto pirma įtrauka	2 straipsnio b punkto i papunktis
2 straipsnio 2 punkto antra įtrauka	2 straipsnio b punkto ii papunktis
2 straipsnio 2 punkto baigiamieji žodžiai	2 straipsnio b punkto baigiamieji žodžiai
2 straipsnio 3 punktas	2 straipsnio c punktas
2 straipsnio 3a punktas	2 straipsnio d punktas
2 straipsnio 3b punktas	2 straipsnio e punktas
2 straipsnio 3c punktas	2 straipsnio f punktas
2 straipsnio 3d punktas	2 straipsnio g punktas
2 straipsnio 3e punktas	2 straipsnio h punktas
2 straipsnio 3f punktas	2 straipsnio i punktas
2 straipsnio 3g punktas	2 straipsnio j punktas
2 straipsnio 3h punktas	2 straipsnio k punktas
2 straipsnio 3i punktas	2 straipsnio l punktas
2 straipsnio 3k punktas	2 straipsnio m punktas
2 straipsnio 3l punktas	2 straipsnio n punktas
2 straipsnio 3m punktas	2 straipsnio o punktas
2 straipsnio 4 punktas	2 straipsnio p punktas
2 straipsnio 5 punktas	2 straipsnio q punktas
3 straipsnis	3 straipsnis
3a straipsnis	5 straipsnis

Direktyva 1999/32/EB	Ši direktyva
4 straipsnis	4 straipsnis
4a straipsnio 1 dalis	6 straipsnio 2 dalis
4a straipsnio 1a dalis	6 straipsnio 1 dalis
4a straipsnio 2 dalis	6 straipsnio 3 dalis
4a straipsnio 3 dalis	6 straipsnio 4 dalis
4a straipsnio 4 dalis	6 straipsnio 5 dalis
4a straipsnio 5 dalis	6 straipsnio 6 dalis
4a straipsnio 5a dalis	6 straipsnio 7 dalis
4a straipsnio 5b dalis	6 straipsnio 8 dalis
4a straipsnio 6 dalis	6 straipsnio 9 dalis
4a straipsnio 7 dalis	6 straipsnio 10 dalis
4b straipsnis	7 straipsnis
4c straipsnio 1 ir 2 dalys	8 straipsnio 1 ir 2 dalys
4c straipsnio 2a dalis	8 straipsnio 3 dalis
4c straipsnio 3 dalis	8 straipsnio 4 dalis
4c straipsnio 4 dalis	8 straipsnio 5 dalis
4d straipsnis	9 straipsnis
4e straipsnis	10 straipsnis
4f straipsnis	11 straipsnis
5 straipsnis	12 straipsnis
6 straipsnio 1 dalis	13 straipsnio 1 dalis
6 straipsnio 1a dalis	13 straipsnio 2 dalis
6 straipsnio 2 dalis	13 straipsnio 3 dalis
6 straipsnio 1b dalis	13 straipsnio 4 dalis
7 straipsnio 1 ir 2 dalys	14 straipsnio 1 ir 2 dalys
7 straipsnio 1a dalis	14 straipsnio 3 dalis
7 straipsnio 3 dalis	—
7 straipsnio 4 dalis	15 straipsnis
9 straipsnis	17 straipsnis
9a straipsnis	16 straipsnis
10 straipsnis	—
11 straipsnio 1 dalis	18 straipsnio pirma pastraipa
11 straipsnio 2 dalis	18 straipsnio antra pastraipa
—	19 straipsnis
12 straipsnis	20 straipsnis

Direktyva 1999/32/EB	Ši direktyva
13 straipsnis	21 straipsnis
I ir II priedai	I ir II priedai
—	III priedas
—	IV priedas